

[Viggo Starcke.]

„Den i eet land sejrige socialisme udelukker ingelunde med eet slag alle krige overhovedet. Først efter at vi har fældet bourgeoisiet i hele verden og ikke blot i eet land, har besejret og eksproprieret det fuldstændigt, vil krige blive umulige.“ Stalin udtalte i sin tid:

„Et lands sejrige revolution må ikke betragte sig som en faktor, der er sig selv nok, men som en støtte, et hjælpemiddel til fremskyndelse af den proletariske sejr i alle lande.“

Op for at gå til selve det danske kommunistiske parti skrev Arne Munch-Petersen i 1934 følgende:

„Så længe det kapitalistiske samfund består, vil krige være uundgåelige, og krige kan først afskaffes, efter at den arbejdende befolkning har taget magten i alle lande og oprettet den socialistiske verdenssovjetrepublik.“

Det er på baggrund af sådanne udtalelser, at man kan forstå, at der i den vestlige verden har været en vis tiltro til, at udtalelsen af Manuilskij ikke er uden forbindelse med virkeligheden.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen misforstod med vilje noget, som jeg sagde i går. Han talte om nedskæringen af militæరుdgifterne i Danmark, og jeg spurgte ham, om han havde holdt en lignende tale i Rusland, medens han var derovre. Jeg vidste ikke, at det ærede medlem var indlagt på et sanatorium derovre, og jeg beklager, hvis jeg er kommet til at såre ham i så henseende, men det, jeg mente, var egentlig ikke, at han skulle have talt om nedsættelsen af Danmarks rustningsudgifter ovre i Rusland, men at han måske kunne have undersøgt, om det er rigtigt, som det har været offentligt understreget, at Sovjetrusland i det sidste år har forøget sine udgifter til rustning med 12 pct.

Hvis det så havde været sådan, at rustningsudgifterne i Sovjetrusland havde været nedsat med 12 pct., ville der have været nogen baggrund for den opfordring og den tale, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen holdt i dag, men med den baggrund, at Rusland forøger sine rustningsudgifter, og at det ærede medlem hr. Aksel Larsen agiterer for, at rustningsudgifterne skal nedsættes i den vestlige verden,

opstår den mistanke, om der er en sammenhæng mellem disse to linier.

Tilslidst vil jeg gerne anbefale, at man stemmer for den motiverede dagsorden, retsforbundet har stillet forslag om.

(Kort bemærkning).

Rager: I anledning af det ærede medlem hr. Viggo Starckes udtalelser angående Landsforeningen Dansk Arbejde vil jeg gerne for at undgå enhver misforståelse gøre opmærksom på, at Landsforeningen Dansk Arbejde kun anbefaler danske varer, hvor de er fordelagtigst og bedst for forbrugerne. På det grundlag gøres arbejdet, på det grundlag vil det blive videreført, og at det bliver støttet af det danske samfund, kan kun forekomme mig naturligt.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg er nødt til at gøre en enkelt bemærkning i anledning af nogle udtalelser, det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremsatte. Det ærede medlem sagde, at der under grundlovsforhandlingerne i statsministeriet var sluttet en overenskomst om de senere gennemførte spærreregler i valgloven. Jeg vil gerne sige: ikke en overenskomst med os. På ethvert givet tidspunkt har vi under grundlovsforhandlingerne sagt, at vi ville modsætte os sådanne spærreregler. Jeg kan hertil føje, at vi fra vor side passede meget nøje på, at der i grundlovens § 31 kom til at stå følgende:

„De nærmere regler for valgettens udøvelse gives ved valgloven, der til sikring af en ligelig repræsentation af de forskellige anskuelser blandt vælgerne fastsætter valgmåden, ...“.

Vi mente, at der derigennem var givet en tilstrækkelig garanti, og det, vi bebrejder de tre partier, er — som det er bekendt fra tidligere forhandlinger — at man ikke fortolker denne grundlovsbestemmelse helt loyalt.

J. M. Pedersen: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard begyndte sine bemærkninger til mig med at sige, at jeg i går havde udtalt, at han havde skylden for alle de ulykker, der var lavet her. Nej, jeg var nu knap så rundhåndet; jeg nøjedes med at